

במשך שנים, היו שחקני ואוהדי הכדורגל בארץ, תולים את האשמה למצבו המנוון של ספורט זה, בעסקני ההתאחדות לכדורגל. קבוצת גבאים חסרי כשרון ודמיון! הוטחו ההאשמות נגד ההתאחדות.

השבוע, החליטו סוף סוף אותם עסקנים לעשות משהו למען הספורט שבחסותם. כשי התברר כי התעניינות הקהל בתחרות, בין סאריבו היוגוסלביית לבין נבחרת ישראל, היא בלתי רגילה, לא השיבה ההתאחדות את פני אוהדי הכדורגל ריקם, סיפקה כרטיסים לכל דורש, במחירים שעמדו ביחס ישר ל- ממדי ההתעניינות. אין ההתאחדות אשמה, ש- מספר הכרטיסים שנמכר עלה על מספר ה- מקומות במגרש.

שלושת אלפי בעלי הכרטיסים, שגורשו: בי כוח על ידי המשטרה משערי הכניסה למגרש באסה היפואי, מבלי לקבל את כספם חזרה, לא הגישו שום תלונה על שוד במשטרה. מי בכלל אמר להם לבוא?

כדור אנטישמי

"זה כואב את הלב! זה מרגיז את הבן-אדם!" צעק עולה צעיר מתורכיה, אחרי משחק השבת בין נבחרת ישראל לסרביה. הצעיר שהחזיק בידו בקבוק שבור, חיכה בסבלנות לצאתו של השופט החיפאי אריה שר, לא שתיר את כוונתו: "שיקחו את ה- גוף של אותו שופט ליוגוסלביה".

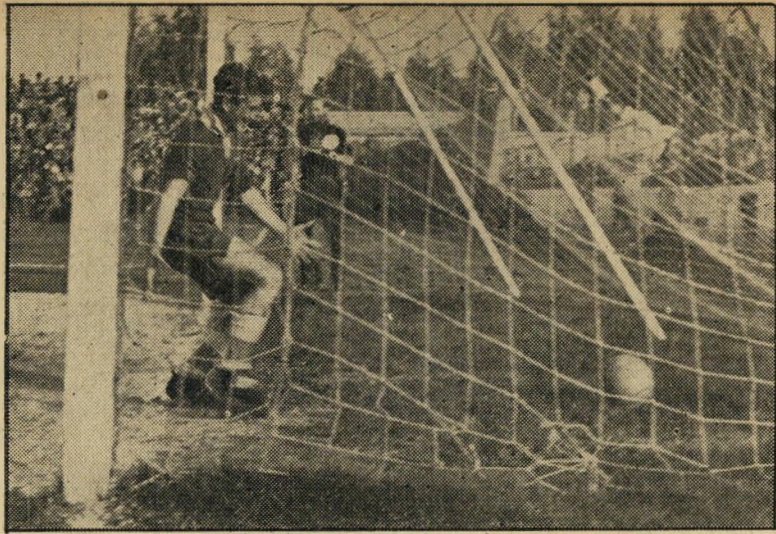
שנים עשר אלף צופים היו בהלך-רוח דו-מה, איש לא פיקפק כי החלטותיו המוטעות ושגיאות השופט של השחקן העשרים ושלו-שה, ויכוחים האורחים בתוצאת שחיין (3:3).

שר בעל רעמת שיער כסף, לבוש בחליפת שופטים שחורה ומבריקה החל להתרוצץ בין שחקני הקבוצות בכחול-לבן במהירות מפי-תיעה לגבי גילו, נשאר כעשרים דקה בתחום מגרשם של היוגוסלבים. גרם לכך, משחקי-המהיר והמלוכד של הנבחרת הישראלית, שהגיע את שר לשרוק שתי שריקות ארוכות, כשהובקע שער האורחים פעמיים ברגלי ולי-קוביץ וסטלמך.

ולריאן לעצבניהם. על היציעים הצפופים רקדו צופים משולהבים, מחאו כפיים בקצב, הריעו בקול: "עוד אחד! עוד אחד!" על הגנות ועצי האקליפטוס, ברדיוס של חצי קילומטר, משם השקיפו אלפי צופים שלא זכו להכנס ליציעים, רעמו הקריאות "קדימה נבחרת!".

לא פחות מופתעים ממשחקם הנהדר של שחקני הנבחרת, היו היוגוסלבים עצמם. מגי-גם הימני הראה אצבע משולשת לשוערו, חלר-ציהם גילו עצבנות החלו להיות תוקפנים. החליפו אחד מהרצים. "שתה ולריאן!" לעג צופה לרץ היוגוסלבי ראדיצ'ביץ, שהתקדם באיטיות ובעצבנות לעבר שערו של בנדורי.

שניה לאחר מכן נזקק אותו צופה עצמו לולריאן. בעיטה חלשה, אך מדויקת החמי-קה את הכדור לשער. עוד חמש דקות וקול ענות הגבורה הפך לקול דממה דקה: נגיחת ראש הכריחה שוב את אברמיליה בנדורי להור-ציה כדור מהרשת.

כדורגלן קאופמן בשער היוגוסלבי המובקע
"זה כואב את הלב"

שופט מכנים אירחים. כמחצית שח-קני הנבחרת הוחלפו לאחר המחצית בגלל פציעה ומבחנו של מאמן הנבחרת גיק גר-בונס. משחק הישראלי הפך לגיבוש של בעיטות חסרות תכלית. מדי דקה הופסק ה-משחק, כשאחד הישראלים מוצא בידי חיב-שים מהמגרש אחרי התנגשות עם יוגוסלבים.

רק ישראל בן-דורו הצליח עוד להכניס רוח-חיים בצופים, בזריקות-החץ המרהיבות שלו, שהיו בטילות את הכדור למרחק עשרות מט-רים. הוא גם שהכניס שמץ תקווה, כשהצליח להטעות את השוער היריב, החורי בעיטת 11 מטר חלשה לתוך השער.

השופט שר השיג לאורחים את שער ה-שוויון השלישי, אחרי שפסק מכח עונשין מוטעית לטובתם. משמר משטרה כבד ליוה-אותו לביתו.

אולימפידת החורף מלחמה קרה בקר

אולימפיאדת החורף השישית, היתה לגבי-עשרים אלף האורחים משלושים ושתיים מדי-נות, יותר קרקס שעשועים מאשר זירת תח-ריות ספורטאיות. היא החלה במזל ביש עוד לפני הפתיחה.

כאילו להכעיס, הופיעה שמש קיץ חמה מעל לעיר הנופש קורטינה דאמפציו שב-אלפים האיטלקיים. יומיים לפני פתיחת ה-אולימפיאדה, הפשיחה את השלגים לאורך חמישים הקילומטרים של כסלול הגלישה. רק מבצע חובלה רבי-היקף של הצבא האי-טלקי הצליח לכסות את המסלול בטונות של-שלג.

התקרית הסמלית אירעה בטקס הפתיחה ה-מסורתי, שעה שהגלשן גואידו קאר לי (אי-טליה) נכנס בגלישה לאיצטדיון הקרח הענקי כשהוא נושא בנאחה את הלפיד האולימפי. בדיוק מול תא הנשיא גיאובני גרוצני, רצה קארולי להצדיע לנשיאו, התהפך לקול צחוק ההמון, כיבה את הלפיד.

קופצים שכורי-עצמות. רשימה ארו-

כה של מחליקים וקופצים בני כל הארצות, שבורי עצמות ונקועי אברים, המשיכה את שורת התקריות.

ששה עשר מקצועות ספורט החורף, מלבד משחק הוקי הקרח, הם מבצעי יחיד, שלא די בהם ביכולת ספורטאית בלבד. הצוה, אומץ לב וקור רוח הן תכונות הנדרשות מכל גור-לש במורד, המסיים גלישתו בטיסה אווירית מגובה 30 מטר, ומכל מחליק במירוץ עקל-תון, העלול להיתקע בטיסה של חמישים קי-לומטר לשעה, במיטות הסיבוב.

השנה זכה טוני זיידלר (20), שרברב אוס-טרי, בשלוש מדליות זהב בהגיעו ראשון ב-גלישת עקלתון ומורד. בן נורבגיה, חוטב ה-עצים רלף ירנברג (16), הגיע ראשון בגלישת חמישים קילומטר, וחלבנית שוויצית בת 25, מרלין ברטוד, היתה אלופת הנשים בגלישת העקלתון.

למרות שבמבצעי היחיד זכו דחקא ספור-טאי המדינות הקטנות, צועדים ענקי ספירט החורף: רוסיה, ארה"ב וקנדה בראש, בשל מספר משתתפים הרב.

אין ספק שבמלחמה הקרה בשלגי קורטינה דאמפציו תיוכזה ברית-המועצות בכתר האר-לימפי, לאחר שזכתה במקום הראשון בהוקי-הקרח.

אמנות

תיאטרון מרק בית-החולים

הלב הנמהר (התיאטרון הקאמרי) פר-עם בתווה של לאכי, חייל סקוטי בבורמה ש-נפצע במלחמת-העולם השנייה, גוסס מבלי לדעת זאת. חבריו מבקשים לרכוש את ידי-דוהו כדי להנעים לו את שבועותיו האחרון-נים, אולם האגוז הקשה לא ניתן לפיצוח ב-נקל. כל זה קורה בצרף בית-החולים, שנב-נה על הבמה בטעם רב עלידי היי קילוס וזאב רביב.

לרוע המזל, ראו רוב הצופים באיץ את פרפורי הלב הנמהר בסרט מצויין, שופע הור-מור ומשותק במיטב הכשרון. הם יתקשו ל-הבין מדוע היה צורך להחיות את הלב אחרי כ-תו, להפכו להצגה בינונית מאד.

כדור בשר. כמעט כל השחקנים הצעירים חיזורים על הבמה, כאילו באמת קמו זה עתה ממיטת חולי. אילי גורליצקי הוא צעיר סימ-פאטי מאד, אולם הרי"ש הקשה עוד אינה הור-פכת צבר חמוד לסקוטי נוקשה אם כי מש-חקו משתפר לקראת הסוף, בו הוא מצליח, הודות לחזק המחתה עצמה, להחיש את הלם-הלכבות.

גם זהבה הס, שתפסה ברגע האחרון ממש את מקומה של אורנה פורת, שלא רצתה ל-השתתף במחזה זה, מתקשה לכבוש את לב הקהל באותה מהירות בה היא כובשת, כי-אחות הרחמניה, את לבו של הגוסס.

היחיד שהצליח להמחיש דמות שלא תר-שכה בנקל הוא יוסף ("בומבה") צור, ה-גורם לרעמי צחוק בתפקיד החייל הבריטי ה-בשרני. הוא כדור-הבשר היחיד במרק הדליל של שיח-החיילים, שאינו משיג בעברית את הטעם המפולפל של המקור האנגלי של גיון-פטרין.

שחקנים סמדר, הם, צור, בן-עמוס ב"הלב הנמהר"
צבר + רי"ש = סקוטי ?

תחזית מזג האוויר

"העננים יתפורו והשמים יתבהרו בהר-רגה"... גם אתה תוכל לצפות לעתיד יור-תר מאושר אם תתחיל לחסוך מהיום. פתח חשבון "הסכנו פרס" בבנק לדיסקונט ותזכה בפרס ניכר במזומן על סכום החסכון. חפשי ממס הכנסה. פנה לסניף הקרוב של בנק לדיסקונט ופתח חשבון "הסכנו פרס" על פי פקדון חד פעמי או על פי תשלומים חדישים.

זו לא שנת

1900

היום מחממים מים
עם

דורי שמש

מתוצרת

מירומית

בדבר פרטים ניספים
נא לפנות אל:

מפעלי מתכת אשקדון
תל-אביב רח' הירקון 106
טלפון: 21964

